



Úvod

Videli ste ich už v rôznych podobách, čítali ste ich, alebo úplne odignorovali hneď po prvom vydaní, lebo ste zistili, že nie sú ničím zaujímavým. Reč je o školských časopisoch, ktoré produkujú študenti bez skúseností alebo kvalifikácií buď preto, že ich to baví alebo ich k tomu dokopal vyučujúci.

V rukách práve držíte prvé vydanie diela takého charakteru. S časom a ďalšími vydaniami sa budeme stále zlepšovať a prinášať nové články a iný obsah, ktorý budete v ostatných časopisoch márne hľadať. Dúfam, že vás oslovíme už teraz a tento diel nebude pre vás prvý a zároveň posledný.

Marko Čepc



Obsah

Koniec nášho milovaného leta... alebo trochu spomienok.....	3
Moje prvé dojmy z gymnázia	4
Žiacka školská rada.....	8
Športové limity-méty-ty	10
Úvaha	12
Oprava úvahy	15

Koniec nášho milovaného leta... alebo trochu spomienok

1. Pomaly prichádzajúca jeseň nám naznačuje, že sa začína menej obľúbená časť roka každého študenta. Začína škola. Prázdninových dní sme síce mali viac než po minulé roky, ale predpokladám, že aj tak bolo každému málo.
2. Prvý deň v škole prebehol rovnako ako zvyšné dva roky predtým. Síce nebol úplne rovnaký, pretože sme videli nové tváre, ktoré boli plné očakávaní, malého napätia, ale tak isto aj strachu z nového a nepoznaného. Tie tváre, ktoré sme predtým niekoľko rokov stretali, tam už teraz neboli. Začínajú ďalšiu etapu života, a tou je vysoká škola.
3. Niektí si sadá do školských lavíc na našom gymnáziu prvýkrát a niekto posledný. Týmito slovami sa pokúšam povzbudiť našich prvákov, lebo každý z nás bol tam, kde sú teraz oni.
4. Čas ide naozaj rýchlo a ani sa nenazdáme a o rok budeme maturantmi my. Aspoň by to tak malo byť.
5. Myslím si, že môžem povedať za celý tretí ročník, že tento začiatok školského roka bol naozaj výnimočný. Kto môže povedať, že hneď na začiatku bol tri dni v Štúrove? Bolo to niečo iné a nové.
6. Čas plynie a znovu si zvykáme na skoré vstávanie, školské lavice, na nové predmety, na disciplínu, ktorú musíme mať a na kopu učenia. Je zaujímavé, že počas prázdnin zabudneme na toto všetko snáď hneď v prvý deň.
7. Pevne verím, že tento školský rok bude lepší, než ten predošlý a spoločne to všetci zvládneme.
8. Začala som trochu vo forme osnovy, lebo som už v škole.

J.Klikáčová, III.A

Moje prvé dojmy z gymnázia

Zuzana Pavlendová

Tento rok som skončila štúdium na Základnej škole na Pribinovej ulici v Zlatých Moravciach. Štúdium na gymnáziu nebola moja prvá voľba, lebo som chcela ísť na umeleckú školu. Niekoľko rokov sa venujem maľovaniu a hre na klavíri, ale rodičia ma odhovorili. Podľa nich by som si potom ťažko našla zamestnanie v tejto oblasti. Ďalšia možnosť bolo gymnázium v Nitre. No nepremýšľala som o tom dlho, lebo by sa mi ráno nechcelo vstávať a cestovať. Nakoniec som sa rozhodla študovať na Gymnázium Janka Kráľa v Zlatých Moravciach, pretože je blízko môjho bydliska a keďže nie som rozhodnutá, čo by som chcela v budúcnosti robiť, bola to najlepšia voľba. Zatiaľ môj výber neľutujem. Škola má, podľa mňa, vhodnú polohu v meste. Môj prvý dojem z priestorov školy bol, že sa mi škola zdala byť veľká a nevedela som, kde čo je. No teraz sa mi to už také nezdá. Najviac sa mi páči nová telocvičňa a jedáleň. Sú priestranné a pekne zariadené. Tiež výborne a chutne varia. Takisto sa mi páči naša trieda, lavice aj tabuľa, na ktorú nemusíme konečne písať kriedami. Som rada, že v škole sa vyučuje pomocou digitálnych učebníc a prezentácií, ale mohlo by sa to trochu obmedziť, pretože ma niekedy bolia oči z neustáleho pozerania do monitoru alebo na plátno, na ktorom nám učiteľ premieta učivo.

Z profesorov mám zatiaľ dobrý pocit a dúfam, že to tak aj ostane do konca štvrtého ročníka. Viacerí dokážu pekne vysvetliť a naučiť všetko priamo na hodine, takže sa už doma nemusím učiť a na písomku mi stačí len zopakovať.

V triede je nás 27. Niektorých som poznala už zo základnej školy, iných len z videnia alebo zo základnej umeleckej školy. Viacerých som však nepoznala. Postupne sa všetci ešte stále spoznávame a z môjho pohľadu sme zatiaľ celkom dobrý kolektív. Na väčšine predmetov sedím s kamarátkou zo základnej školy, s Biankou, na angličtine a nemčine s Líviou a na fyzike a chémii s Barborou. Zatiaľ

si rozumiem so všetkými, ale ešte sa veľmi dobre nepoznáme, tak to nemôžem povedať na 100%.

O 4 roky ma čaká maturitná skúška zo slovenského a anglického jazyka a dvoch voliteľných predmetov. Zatiaľ nie som pevne rozhodnutá, ktoré 2 si vyberiem, ale uvažujem o biológii a chémii, lebo by som chcela ísť študovať medicínu. Dúfam, že sa mi podarí úspešne skončiť gymnázium a následne si vybrať dobrú vysokú školu, aby som mohla v budúcnosti robiť to, čo ma bude baviť a naplňovať.

Barbora Minárová

Počas štúdia na Základnej škole v Obyciach sa nás triedna niekoľkokrát pýtala, akú strednú školu si vyberieme. Keďže ani ja som nebola rozhodnutá, poradila som sa s rodičmi. Tí mi povedali, že sa musím rozhodnúť sama, pretože nechcú, aby som študovala školu, ktorú mi vybrali oni, len preto, aby som im urobila radosť. Poradili mi, aby som si vybrala povolanie, ktoré by som v živote chcela robiť a až potom si vyberiem školu. Čím dlhšie som o tom premýšľala, tým viac som bola presvedčená, že chcem byť právnička. Chcela by som poznať zákony, dosiahnuť v práci úspechy, aby som rozhodovala v prospech ľudí, ktorých by som zastupovala. Na základe týchto cieľov som si vybrala gymnázium, pretože ma najlepšie pripraví na štúdium na vysokej škole. Keďže som Monitor napísala na 95%, nemala som problémy s prijatím. Spomedzi gymnázií som si vybrala Gymnázium Janka Kráľa v Zlatých Moravciach z dôvodu, že je najbližšie k môjmu bydlisku.

Keď nastal prvý deň školy a školský zvonček ohlásil príchod nového školského roku, mala som zmiešané pocity. Nová škola, nové priestory a stovky neznámych ľudí, ktorí na nás, prvákov, upierali pohľady. No tieto pocity sa rýchlo zmenili. Prvý deň som v triede poznala len Emu a Dianu, ktoré boli mojimi spolužiačkami aj na základnej škole. Vďaka vysokej komunikatívности v našej triede sme sa všetci rýchlo skamarátili. Medzi prvými som spoznala Lukreciu, Zuzku, Hanku, Líviu a Timeu. S ostatnými spolužiakmi som sa lepšie spoznala na obede alebo počas dlhších prestávok.

Čo sa týka priestorov školy, v prvých dňoch sa mi zdalo každé poschodie rovnaké a mala som problém nájsť cestu do učebne, v ktorej sme mali mať práve hodinu. Našťastie, som sa už zorientovala. Ďalšou neznámou boli pre nás profesori, ktorí sa mi zdajú všetci prísni, ale neprekáža mi to, pretože vidím, že sú to múdri ľudia a počas 4 rokov od nich môžem získať mnoho vedomostí.

Na škole sa mi páči, že organizuje rôzne podujatia a akcie, vďaka ktorým sa nám zdá školský život zaujímavejší. Počas štúdia na tejto škole sa budem snažiť získať čo najvac vedomostí, hlavne z povinných maturitných predmetov, z dejepisu a občianskej náuky, aby sa mi vo 4. ročníku z nich podarilo čo najlepšie zmaturovať. Po maturite by som chcela ísť študovať na vysokú školu. Dúfam, že po absolvovaní vysokej školy sa mi podarí uplatniť ako právnička a tiež, že svoje rozhodnutia nebudem ľutovať.

Matúš Vaňo

Základnú školu som absolvoval v Zlatých Moravciach na Pribinovej ulici. Gymnázium som si vybral preto, že ešte neviem, čo budem robiť a táto škola mi poskytne všeobecné vzdelanie. Štúdium v Zlatých Moravciach som si vybral aj z praktických dôvodov, pretože nechcem vstávať o 5. ráno a dochádzať autobusom do Nitry alebo Levíc.

V triede I. A nás je 27, z toho 13 chlapcov a 14 dievčat. Najviac si rozumiem s Martinom, preto s ním aj sedím. S predmetmi, ktoré mu idú, ako je dejepis a nemecký jazyk, pomôže aj on mne. No s predmetmi ako fyzika, matematika a anglický jazyk pomáham ja jemu. S ostatnými chlapcami si tiež celkom rozumiem, aj napriek tomu, že väčšina z nich hrá futbal a o tom sa aj často rozprávame. Zo základnej školy poznám iba Zuzanu a Bianku, no obe chodili do B-čky, čiže nepoznám ich o nič viac ako ostatných súčasných spolužiakov. Noví nie sú len spolužiaci, ale aj učitelia. A keďže 2mesiace sú krátka doba, ešte stále spoznávame my ich, no hlavne oni nás. Dúfam, že s nimi budem dobre vychádzať, keďže ich budem stretávať celé 4 roky.

Priestory školy boli nedávno zrenovované, máme nové lavice a vyčistené parkety. V každej triede sú premietачky a mnohí učitelia ich využívajú na hodinách. Zrenovovaná je aj budova jedálne a taktiež je tu nová telocvičňa. Strava v školskej jedálni je dobrá, no porcie by mohli byť väčšie a pre tých, čo sa nestravujú v školskej jedálni, je tu bufet. Okrem tried sú tu aj špeciálne učebne na výučbu cudzích jazykov, informatiky, aj s novými počítačmi. Máme tu aj chemické laboratórium a fyzikálnu učebňu, vedľa ktorej je aj fyzikálna poslucháreň. Dúfam, že štúdium ukončím úspešnou maturitnou skúškou, aj keď ešte neviem, z čoho, okrem povinných predmetov, budem maturovať. Dúfam, že počas 4 rokov si niečo nájdem, čo by ma bavilo a v čom budem pokračovať aj v štúdiu na vysokej škole a neskôr v zamestnaní.

Natália Bajanová

Na gymnázium som prišla zo Základnej školy sv. Don Bosca v Zlatých Moravciach. Pre gymnázium som sa rozhodla preto, lebo mi to poradili moji rodičia a ja som súhlasila. Mala som záujem ísť na Gymnázium vo Vrábľoch, ale kvôli zlých autobusovým spojom som si vybrala Gymnázium v Zlatých Moravciach.

Moja trieda je veľmi dobrá, lebo mám milých spolužiakov a spolužiačky. Najviac si rozumiem s Líviou a Kamilou, lebo so mnou chodili do základnej školy, ale rozumiem si aj s ostatnými. V učení mi najviac pomôže Šimon, ale niekedy nemá čas. Teraz sedím s Erikom, ale predtým som sedela s Matúšom, ktorý mi tiež pomáhal s učení. Učitelia na tejto škole sú príjemní, zábavní a veľa vecí naučia. Samozrejme, že niektorí sú aj trochu prísni. Priestory školy sa mi páčia. Je tu veľa učební a dokonca aj telocvičňa, ktorá na základnej škole, kde som chodila, nie je.

Toto gymnázium by som chcela úspešne skončiť. Dúfam, že zvládnem maturitu, a to zo slovenského jazyka, anglického jazyka a k tomu by som si vybrala dejepis a geografiu. Vybrala som si ich preto, lebo v budúcnosti by som chcela pracovať ako sprievodkyňa v cestovnej kancelárii a cestovať.

Žiacka školská rada

Určite ste už počuli niečo o tomto zoskupení gymnazistov, minimálne v súvislosti s takými akciami ako je napr. Filmovica alebo Gymnaziálny ples. Preto je načas zviditeľniť sa...

ŽŠR je organizácia študentov, ktorá sa kreuje a funguje podľa štatútu ŽŠR. A v tomto dokumente sa dočítame, že:...reprezentuje žiakov školy a zastupuje ich záujmy vo vzťahu k riaditeľovi a vedeniu školy. Predkladá riaditeľovi školy a vedeniu školy návrhy a stanoviská, týkajúce sa žiakov. Rieši problémy a sťažnosti žiakov s vedením školy. Podieľa sa na tvorbe školskej záujmovej činnosti. Volí a odvoláva zástupcov žiakov do rady školy. Keďže ŽŠR zastupuje žiakov, koná v ich záujme, má možnosť podieľať sa na rozhodnutiach v škole, je súčasťou demokratického riadenia školy.

ŽŠR v našej škole je tvorená 7 žiakmi, z rôznych tried a ročníkov. Z I.A to je Kamila Grešková, z II.B Šimon Gajdoš a Martina Gutmanová, z III.A Andrej Gregora, z III.B Vanesa Eliášova a zo IV.B Jonáš Sudakov. Platí princíp, že každý ročník má svojho zástupcu. Žiaci nie sú vyberaní náhodne, sú volení. Právo voliť majú všetci žiaci školy. Každá trieda si navrhne 1 zástupcu, ktorý je zapísaný na volebnú listinu. Z týchto kandidátov môžu žiaci následne zakrúžkovať meno toho spolužiaka, ktorého považujú za najvhodnejšieho kandidáta. Volí sa jeden deň v priestoroch auly, žiaci nezávisle od seba zakrúžkujú kandidátov na listine a vhodia ju do volebnej urny. Členovia ŽŠR potom sčítajú hlasy a podľa najvyššieho počtu hlasov vyberú víťaza volieb. O priebehu volieb je spísaná zápisnica.

Predseda ŽŠR je zvolený v tajnom hlasovaní, ktorého sa zúčastnia všetci členovia rady. Predsedom sa stáva žiak, ktorý získa najväčší počet hlasov. Predseda má niekoľko funkcií, zvolením sa stáva aj zástupcom za žiakov v Rade školy. Predseda riadi činnosť ŽŠR a koná v jej mene. Má právomoc zvolávať a riadiť zasadnutia rady.

Členovia ŽŠR sa snažia, aby život v škole bol naplnený aj zaujímavými akciami. Či už je to Filmovica, na ktorú si môžu žiaci prísť pozrieť nové filmy ale aj staré klasiky. Privítanie prvákov do radov gymnazistov na imatrikulácii je tiež mimoriadnou akciou, bez ktorej by sa školský rok nezaobišiel. Žiaci tretieho ročníka si pre prvákov pripravujú rôzne aktivity a súťaže, pri ktorých sa môžu lepšie poznať a utužiť svoj kolektív. Vždy v decembri je Mikulášska akadémia, na ktorej môžu žiaci z celej školy ukázať svoje talenty, zabaviť ostatných, ale aj seba a zvoliť tempo pred prázdninami. Vo februári sa môžu žiaci tešiť na Gymnaziálny ples, z ktorého sa na našej škole stala už tradícia. Minulý rok sa konal jeho 6. ročník. Celá škola môže prísť a zabaviť sa. Predviesť sa vo svojich šatách a oblekoch a ukázať svoje tanečné kreácie. Na konci školského roka si môžu žiaci zmerať svoje sily v medzitriednom volejbalovom turnaji. Vtedy sa ukáže, kto zanedbával hodiny telesnej výchovy.

Ak ste prišli vo svojom čítaní až potiaľto, aj keď ste možno preskakovali, je to potešujúce zistenie. Vytrvali ste. A preto čakáme na vaše nápady, ochotu pomôcť, vytrvalosťou. Každá naša – vaša akcia si vyžaduje veľa práce. Nie vždy si to niektorí žiaci cenia.

No je skvelé, keď je vidieť, že sme spravili niečo potešujúce...

Jonáš Sudakov, predseda ŽŠR

Športové limity-méty-ty

Kristián Kováč: je žiak 4.B, teda môj spolužiak, býva v Host'ovciach, má brata a my, ktorí ho poznáme, vieme, že je príjemný a bezstarostný človek. Alebo????????? Odpoveď budeme hľadať aj v tomto rozhovore.

J: Mám pre teba dosť generickú otázku: čo pre teba šport znamená ?

K: V prvom rade je to každodenná náplň môjho dňa, či už aktívne na tréningoch a zápasoch, alebo pasívne, keď ho sledujem v televízii alebo si prezerám Instagramy rôznych športovcov. Určite môžem povedať, že je to môj životný štýl.

J: To už je čo povedať, vidieť to aj na oblečení. Ktoré športy sú teda pre teba tými najdôležitejšími, najzaujímavejšími?

K: Je to futbal, šport, ktorému sa vážnejšie venujem už 8 rokov. Začínal som vo VION-e, na pozícii brankára a tejto svätyni som stále verný. Futbal je mojou prioritou, chcel by som sa stále zlepšovať, lebo mojím snom je, aby som sa raz týmto športom mohol živiť. Aj keď viem, že ho možno nebudem môcť robiť do konca života, ale môžem sa vždy točiť v tejto sfére, aj keď nie ako hráč.

J: A kto ťa k futbalu pred tými 8 rokmi doviedol ?

K: Bola to moja rodina, hlavne dedo a ujo, ktorí taktiež hrávali futbal. A samozrejme, ako každý chalan, som začínal na betónovej platni v Host'ovciach.

J: Od éry betónovej platne v Host'ovciach už prešlo pár rokov. Čo považuješ za najväčší úspech v tvojej futbalovej dráhe ?

K: To je pre mňa a celý náš tím FC VION Zlaté Moravce/Vráble a určite výhra v 2. lige. Tento rok sme sa umiestnili na 1. mieste v kategórii starší dorast.

J: Tak to ti gratulujem ! Keď dosahuješ takéto úspechy, som si istý, že to nie je jediný šport, ktorým sa zaoberáš.

K: Nie, to máš pravdu. Rekreačne sa venujem ping-pongu a možno trochu viac volejbalu. Volejbal som začal hrať pred 2 rokmi, kedy ma oslovila pani

profesorka Mihalková, či by som nechcel byť v školskom tíme. Minulý rok sme sa umiestnili na 2. mieste v krajskom kole volejbalovej súťaže.

J: Spomíname všetky tieto úspechy, tak musíme hovoriť o Košiciach. Tvoj bežecký úspech bol vyzdvihnutý aj pri vyhodnotení najväčších úspechov v minulom školskom roku. Pospomínaj...

K: Minulý rok sa tam konali majstrovstvá Slovenska v orientačnom behu, kde som sa umiestnil na 10. mieste. Bola to 2-dňová súťaž, ktorá sa pre mňa začala cestou vlakom takmer cez celé Slovensko, z Novej Bane do Košíc. Prvý deň bolo privítanie a potom hneď samotné preteky. Pre mňa to bolo dosť náročné, lebo som bežal po náročnej nočnej ceste vlakom. Ale úspech bol úžasný.

J: A akí boli súperi ?

K: Boli to profesionáli, ktorí sa tomu športu venujú celé dni, majú svoje tímy a hlavne, je to ich životná dráha. Preto som veľmi rád, že som mal šancu byť medzi nimi, súťažiť a ešte sa aj tak pekne umiestniť.

J: Vieš si predstaviť, že by si sa aj ty raz radil medzi takých profesionálov, nie len v orientačnom behu ale aj v inom športe ?

K: Viem, ale taktiež si uvedomujem, že šport je veľmi vrtký a pád môže prísť veľmi nečakane. Momentálne je moja priorita maturita a ukončenie strednej školy.

J: Ďakujem za rozhovor a prajem ti veľa úspechov do budúcnosti !

Rozhovor pripravil Jonáš Sudakov, IV.B

Úvaha

Nakoniec sa to zvrtnie na zákone, že silu umu zdolá sila zrád. V partii často vyhrávajú kone, no jedine kráľ však môže dostať mat.

Je šach hra o živote? V šachu vyhrávajú tí, ktorí majú lepšiu taktiku alebo tí skúsenejší. Ak hrá skúsенý hráč proti začiatočníkovi, tak si pozrie, ako to vie hrať, čo proti nemu použije a poprípade sa s ním bude zabávať. V inom prípade použije šustera, pretože s ním nechce strácať čas. Tak isto to je v akejkol'vek inej hre a samozrejme aj v živote. Aj mne sa stáva, že mi skrížia cestu tí skúsenejší, záleží však na tom, aký charakter majú. Je to len otázka šťastia, či s nami tá osoba strávi nejaký čas, alebo či sa nás rýchlo zbaví. V niektorých prípadoch je lepšia tá druhá možnosť, lebo ten protihráč sa nám môže zdať ako normálny protivník, no v skutočnosti len bude ustupovať a ustupovať až kým nezaútočí on. Možnosť je aj taká, že nám súper pomôže a podelí sa s nami o svoje znalosti a taktiky. Ja by som sa na túto možnosť nespoliehala. Ja, ako prostý človek nebudem nikdy vedieť čítať myšlienky. Chcem predsa svoju hru vyhrať vďaka svojim schopnostiam a nie vďaka náhode, také hry mňa nebavia. Človeče nehnevaj sa hrávajú deti a ja nemienim hádzať životom ako kockou.

Šach je definovaný ako deterministická strategická hra s úplnou informáciou pre oboch hráčov, v ktorej o výsledku rozhodujú taktické a strategické schopnosti hráčov, ich pozornosť a sústredenie. Tu vidím rozdiel medzi hrou a životom. Šach hrá väčšinou jeden proti jednému a ak je to tak, tak to nikto iný za nás nevyhrá. Ak by nás protivník podvádzal a mal by na svojej strane viac hláv, tak je to síce nespravodlivé, ale nikto nepovedal, že sa to nedá zvládnuť. Podaktorí šťastnejší majú väčšie predpoklady na výhru, no závisí len odo mňa, či mám skúsenosti, záujem a odhodlanie na šach proti viacerým protivníkom vyhrať.

Veľmi dôležitá časť šachu sú figúrky. Ktorá figúrka som ja? Ak by som bola kráľom, tak môžem svoje figúrky chápať ako svojich priateľov, rodinu alebo proste známych, ktorí sú ochotní nám pomôcť, alebo za nás bojovať. Vidím tu ďalší rozdiel medzi šachom a životom. V šachu sa figúrky nepýtajú, prečo by mali ísť na miesto, na ktoré mu kážem ísť, proste ich tam premiestnim, pretože pre mňa môže obeť znamenať výhru, no čím je figúrka pre mňa hodnotnejšia, tým je pre nás ťažšie

ju obetovať. Bude mi ľúto vymeniť jednu slabšiu figúrku za silnejšiu? To záleží na zvážení a okolnostiach. No v živote sa pozastavím nad tým, či má cenu stratiť priateľa len kvôli zničeniu niekoho iného, či to má cenu riskovať, keď to ani nemusí fungovať. Figúrka nemusí mať hodnotu priateľa, môže mať aj menšiu, no stále nejakú hodnotu má a táto hodnota mi prináša váhanie. Mohla by som ju ešte niekde použiť. V živote to sú omnoho ťažšie rozhodnutia, než v nejakej partii.

Nemusím byť nutne kráľom, môžem seba samú chápať ako inú figúrku. No ale prečo by som chcela byť inou figúrkou? Kráľ je predsa ten, ktorý má najväčšiu moc. To je však len hlúpa predstava. Kráľ je v skutočnosti ten, za ktorého spravია všetko ostatné figúrky a aj ho ochránia. Mohla by som chcieť byť inou figúrkou, aby som mohla ochrániť svojho kráľa. Aby som ho nestratila. Aby som nadobúdala nejakú hodnotu pre svojho kráľa a on by nemal dôvod ma obetovať.

Ďalší rozdiel, ktorý vidím medzi šachom a životom je ten, že v šachu majú obe strany na začiatku 16 figúrok, ktoré postupne strácajú. V živote tieto figúrky môžem získavať, strácať a dokonca aj získať naspäť. Niektoré sa získavajú ťažko, iné zase ľahko, niektoré nikdy nezískame a niektoré nám padnú pod nohy, ba až sa nám núkajú. Môžem si z nich vybrať. Figúrky v živote sa môžu zlepšovať, vypracovať na kone, ktoré budú prinášať víťazstvá, ale aj zhoršovať. Najčastejšie si ich vyberám s tých najsilnejších a najsympatickejších. Nechcem si vybrať náhodné figúrky, do ktorých by som musela dať veľa úsilia, aby boli použiteľné a ani si nebudem vyberať také, ktoré by robili problémy. Každopádne sa treba aj o svoje figúrky starať, aby nám neušli. Chcem predsa svoju hru vyhrať, nie?

Ak chcem niečo vyhrať, tak musím aj byť stále v strehu. Nespraviť chybu ani len najmenšiu. Spravím jednu malú chybu a hneď sa nakopí viacnásobok problémov. Nechcem si svoju hru robiť ťažšou, aj keď sa mi to často podarí. Predchádzať tomu by chcel hádam každý. Kto by chcel nechať náskok súperovi len tak, keď vie, že súper má nohy rýchle? Nedokázala by som ho dobehnúť. Postreh je taktiež dôležitý faktor pri hre. Byť v strehu, či protivník neútočí, či nás nemátie. Otočiť sa chrbtom znamená v tomto šialenstvo.

Kto však pozná všetky pravidlá života hneď na začiatku? Svoje schopnosti musí nadobudnúť a tie nadobudne jedine hraním. Neustále sa zlepšovať, hrať stále proti silnejším a silnejším, nezostať na jednom bode, kedy je so svojimi schopnosťami už spokojní, pretože sa stále môže objaviť niekto silnejší od nás a on by ho mohol zničiť.

Neraz sa však stane, že aj napriek svojim schopnostiam môžeme byť zničení, oklamaní. Nie každý hrá podľa pravidiel. Niektorí občas, niektorí skoro stále. Vedieť porušiť pravidlo je schopnosť niekedy spásonosná, lenže spoliehať sa na ňu častejšie, než na svoje nadobudnuté schopnosti, je hlúpe až odporné. Sama hovorím, že lepší je mier vyhratý podvodom, než spravodlivá vojna, no získavať nepotrebné pre seba podvodom je hnus. Rukou zobrať súperovi z poľa čo i len pešiaka je priznanie si svojej vlastnej slabosti, priznanie vlastných nedostačujúcich skúseností a neschopnosť prijatia prehry.

Taktiež zradiť svojho kráľa ako dáma, alebo zradiť svoju dámu ako kráľ je hlúposť. Jeden bez druhého sú stratení. Dáma ochráni kráľa a víťazný kráľ dá dáme to, za čo dáma bojovala. V živote si však dáma vyberie vlastnú stranu. To, čo dámu láka na kráľovi je to, či ju dokáže obšťastniť. Preto musí byť kráľ múdry, nesmie privádzať svoju stranu do záhuby, no a dáma nesmie mať tiež prázdno v sebe a musí si vybrať toho správneho kráľa.

Nájsť takýto tím je útes vysoký a strmý, zísť ho celý dole je niekedy nemožné. Čo je teda lepšie? Uspokojiť sa s nedokonalým tímom, alebo hrať bez tímu a mať malú šancu na výhru?

Oprava úvahy

Milí tretiaci!

V 2. polroku budete písať ako povinnú kontrolnú prácu úvahu. Maturanti si možno tento útvar zvolia ako dobrovoľný žáner v duchu hesla: „Šak niečo obkecám!“ V mnohom majú častokrát presnú pravdu: ...niečo... a je to ozaj obkecanie. Preto som pre vás spracovala legálnu pomôcku. Najskôr si môžete prečítať žiacku úvahu súčasného maturanta a potom máte 2. diel tohto úžasného ťaháka: komentár k oprave práce.

Tak poďme čítať!

Nakoniec sa to zvrtnie na zákone, že silu umu zdolá sila zrád. V partii často vyhrávajú kone, no jedine kráľ však môže dostať mat.

Témou úvahy sú verše Miroslava Válka. Číže nič jednoduché, čo by sa dalo obkecať. Pre všetkých je 1. krok najdôležitejší, musia rozumieť, o čom to je. Pri čítaní tém robia chybu, že píšú len o 1 vete z daného citátu. V tejto téme by to bolo niečo, že darmo si múdry, keď ťa niekto alebo niečo zradí. Takto pochopené téma, aj keď výborne napísaná, môže byť z hľadiska obsahu hodnotená len 2 bodmi /polovica/. Každú tému treba pochopiť komplexne.

Je šach hra o živote? *Výborne, gratulujem autorovi, hneď pochopil analógiu: šach-život. Je veľká chyba, ak žiak zvyčajne v polovici práce alebo na jej konci zbadá, že je vedľa a ešte to aj napíše vetou: ale odbočil som, prejdem k veci.* **V šachu vyhrávajú tí, ktorí majú lepšiu taktiku alebo tí skúsenejší. Ak hrá skúsený hráč proti začiatčníkovi, tak si pozrie, ako to vie hrať, čo proti nemu použije a poprípade sa s ním bude zabávať. V inom prípade použije šustera, pretože s ním nechce strácať čas.** *Výborne: uvedené sú základné pravidlá šachu, aby mohli byť konfrontované so základnými pravidlami života. Ja neviem hrať šach, môj strop je Dáma a Preskočka, ani nepoznám funkcie a postavenie šachových figúrok, ale mne to základné posolstvo témy povedal Válek. Plus ešte viem si dať tento verš do súvislosti s jeho životom. Vy nemusíte vedieť život autora, ale ak by ste si vybrali túto tému, mali by ste mať aspoň základné vedomosti o šachu.*

Tak isto to je v akejkol'vek inej hre a samozrejme aj v živote. *Výborný úsudok! Tu ale prejdem k ďalšej možnej a závažnej chybe úvahy: používanie slovesných osôb. Teória hovorí, že máme písať v 1. osobe sg alebo v 1.osobe pl. Vždy vychádzame zo zadanej témy. Ak by sme mali napríklad tému: Vzorec na život z ťaháka nevyčítaš, mali by sme písať len v 1. osobe sg, lebo autor to hovorí priamo: ty nevyčítaš. Na maturitných písomkách sme mali aj tému: Keď raz budeme v starobe spomínať na to, čo sme v mladosti čítali a pozerali, budeme sa hanbiť. Samozrejme, úvahu píšeme v 1. osobe pl. – my sa budeme hanbiť.*

Aj mne sa stáva, že mi skrížia cestu tí skúsenejší, záleží však na tom, aký charakter majú. Je to len otázka šťastia, či s nami tá osoba /Autor tu uviedol spojenie: tá osoba. Aká osoba? Kto je to? Toto je kompozičná chyba. / strávi nejaký čas, alebo či sa nás rýchlo zbaví. V niektorých prípadoch je lepšia tá druhá možnosť, lebo ten protihráč /ktorý protihráč? Je ich viac? Štylistická chyba/ sa nám môže zdať ako normálny protivník, no v skutočnosti len bude ustupovať a ustupovať až kým nezaútočí on. Možnosť je aj taká, /toto spojenie sa dá určite aj štylisticky zaujímavejšie vyjadriť?/ že nám súper pomôže a podelí sa s nami o svoje znalosti a taktiky. Ja by som sa na túto možnosť nespoliehala. Ja, ako prostý človek nebudem nikdy vedieť čítať myšlienky. Chcem predsa svoju hru vyhrať vďaka svojim schopnostiam a nie vďaka náhode, také hry mňa nebavia. Človeče nehnevaj sa hrávajú deti a ja nemienim hádzať životom ako kockou. /Veľmi cenná časť úvahy: vyjadruje silné etické poslanstvo a ešte je krásne spojenie, že nemieni hádzať životom ako kockou, toto sa podarilo!/

Šach je definovaný ako deterministická strategická hra s úplnou informáciou pre oboch hráčov, v ktorej o výsledku rozhodujú taktické a strategické schopnosti hráčov, ich pozornosť a sústredenie. Šach hrá väčšinou jeden proti jednému a ak je to tak, tak to nikto iný za nás nevyhrá. Ak by nás protivník podvádzal a mal by na svojej strane viac hláv, tak je to síce nespravodlivé, ale nikto nepovedal, že sa to nedá zvládnuť. Podaktorí šťastnejší majú väčšie predpoklady na výhru, no závisí len odo mňa, či mám skúsenosti, záujem a odhodlanie na šach proti viacerým protivníkom vyhrať. /V tejto vete sa znova miešajú slovesné osoby aj čísla: nás= 1.os.pl, mňa= 1.os.sg, , nie veľmi vhodné/.

Veľmi dôležitá časť /jazyková chyba: dôležitou časťou/ šachu sú figúrky. /Kompozičná chyba, absentuje nejaký vetný konektor, nejaká spájajúca veta, /.

Ktorá figúrka som ja? Ak by som bola kráľom, tak môžem svoje figúrky chápať ako svojich priateľov, rodinu alebo proste známych, ktorí sú ochotní nám pomôcť, alebo za nás bojovať. */Zasa mieša osoby: ja som kráľom, nám pomôcť/* Vidím tu ďalší rozdiel medzi šachom a životom. V šachu sa figúrky nepýtajú, prečo by mali ísť na miesto, na ktoré mu */jazyková chyba: figúrky, teda im kážem/* kážem ísť, proste ich tam premiestnim, pretože pre mňa môže obeť znamenať výhru, */Tu mala byť veta dokončená a mala ísť nová veta, štylistická chyba/* no čím je figúrka pre mňa hodnotnejšia, tým je pre nás ťažšie ju obetovať. */Píše JA, ale myslí My, skupina. Je to akceptovateľné, ale bolo treba napísať nejakú vetu v tom zmysle, že ja som súčasťou skupiny, partie a tak to funguje/* Bude mi ľúto vymeniť jednu slabšiu figúrku za silnejšiu? To závisí na zvážení a okolnostiach. No v živote sa pozastavím nad tým, či má cenu stratiť priateľa len kvôli zničeniu niekoho iného, či to má cenu riskovať, keď to ani nemusí fungovať. Figúrka nemusí mať hodnotu priateľa, môže mať aj menšiu, no stále nejakú hodnotu má a táto hodnota mi prináša váhanie. Mohla by som ju ešte niekde použiť. V živote to sú omnoho ťažšie rozhodnutia, než v nejakej partii. */Veľmi správne konštatovanie, prichádza k jadru témy: obeta, zrada/*

Nemusím byť nutne kráľom, môžem seba samú chápať ako inú figúrku. No ale prečo by som chcela byť inou figúrkou? Kráľ je predsa ten, ktorý má najväčšiu moc. To je však len hlúpa predstava. Kráľ je v skutočnosti ten, za ktorého spraví všetko ostatné figúrky a aj ho ochráni. Mohla by som chcieť byť inou figúrkou, aby som mohla ochrániť svojho kráľa. Aby som ho nestratila. Aby som nadobúdala nejakú hodnotu pre svojho kráľa a on by nemal dôvod ma obetovať. */Tento postup uvažovania musím veľmi pochváliť, je zrelý, komplexný, hľadá riešenia/*

Ďalší rozdiel, ktorý vidím medzi šachom a životom je ten, že v šachu majú obe strany na začiatku 16 figúrok, ktoré postupne strácajú. V živote tieto figúrky môžem získavať, strácať a dokonca aj získať naspäť. Niektoré sa získavajú ťažko, iné zase ľahko, niektoré nikdy nezískame a niektoré nám padnú pod nohy, ba až sa nám núkajú. Môžem si z nich vybrať. Figúrky v živote sa môžu zlepšovať, vypracovať na kone, ktoré budú prinášať víťazstvá, ale aj zhoršovať. Najčastejšie si ich vyberám s tých najsilnejších a najsympatickejších. Nechcem si vybrať náhodné figúrky, do ktorých by som musela dať veľa úsilia, aby boli použiteľné a ani si nebudem vyberať také,

ktoré by robili problémy. Každopádne sa treba aj o svoje figúrky starať, aby nám neušli. Chcem predsa svoju hru vyhrať, nie? */Krásne, krásne, krásne, úžasná myšlienka aj jazykové vyjadrenie/.*

Ak chcem niečo vyhrať, tak musím aj byť stále v strehu. Nespraviť chybu ani len najmenšiu. Spravím jednu malú chybu a hneď sa nakopí viacnásobok problémov. Nechcem si svoju hru robiť ťažšou, aj keď sa mi to často podarí. Predchádzať tomu by chcel hádam každý. */Znova krásne. Tu by som upozornila na používanie vymedzovacieho zámena každý: je zlé písať napr. – každý človek má sny. To predsa nikto nevie a nemôže tvrdiť. Autor správne využil časticu – hádam-a už to slovo má iný kontext/.* Kto by chcel nechať náskok súperovi len tak, keď vie, že súper má nohy rýchle? Nedokázala by som ho dobehnúť. */Znova kompozičná chyba. Ešte čitateľa nechá v tenzii, neuzavrie otázku naplnenia ambícií a už rieši iný moment: postreh /.* Postreh je taktiež dôležitý faktor pri hre. Byť v strehu, či protivník neútočí, či nás nemätie. */Myšlienka nie je uzavretá: čo keď sa to stane ináč?/* Otočiť sa chrptom znamená v tomto šialenstvo.

Kto však pozná všetky pravidlá života hneď na začiatku? */Pravidlá predsa nie sú schopnosti?/* Svoje schopnosti musí nadobudnúť a tie nadobudne jedine hraním. Neustále sa zlepšovať, hrať stále proti silnejším a silnejším, nezostať na jednom bode, kedy je so svojimi schopnosťami už spokojní, pretože sa stále môže objaviť niekto silnejší od nás a on by ho mohol zničiť. */Musí nadobudnúť: on, 3.os.sg, od nás: my, 1.os.pl/*

Neraz sa však stane, že aj napriek svojim schopnostiam môžeme byť zničení, oklamaní. Nie každý hrá podľa pravidiel. Niektorí občas, niektorí skoro stále. Vedieť porušiť pravidlo */vedieť porušiť pravidlo nie je to isté ako byť toho schopný/* je schopnosť niekedy spásonosná, */Mal byť koniec vety a nová veta/.* lenže spoliehať sa na ňu častejšie, než na svoje nadobudnuté schopnosti, je hlúpe až odporné. Sama hovorím, že lepší je mier vyhratý podvodom, než spravodlivá vojna, no získavať nepotrebné pre seba podvodom je hnus. Rukou zobrať súperovi z poľa čo i len pešiaka je priznanie si svojej vlastnej slabosti, priznanie vlastných nedostačujúcich skúseností a neschopnosť prijatia prehry.

Taktiež zraďiť svojho kráľa ako dáma, alebo zraďiť svoju dámu ako kráľ je hlúposť. Jeden bez druhého sú stratení. Dáma ochráni kráľa a víťazný kráľ dá dáme to, za čo dáma bojovala. V živote si však dáma vyberie vlastnú stranu. To, čo dámu láka na kráľovi je to, či ju dokáže obšťaštniť. Preto musí byť

kráľ múdry, nesmie privádzať svoju stranu do záhuby, no a dáma nesmie mať tiež prázdno v sebe a musí si vybrať toho správneho kráľa.

Nájsť takýto tím je útes vysoký a strmý, zísť ho celý dole je niekedy nemožné. Čo je teda lepšie? Uspokojiť sa s nedokonalým tímom, alebo hrať bez tímu a mať malú šancu na výhru? */Krásny záver, silný morálny apel. Veľmi konštruktívne je končiť rečníckymi otázkami, ktoré majú v sebe odpoveď.*

Celkové hodnotenie:

Pochopená téma, komplexne spracovaná, osobitný a cenný osobnostný vklad, vycibrený jazykový prejav. Pravopisné chyby nie sú opravované z technických dôvodov.

Úvaha by bolo hodnotená známkou 2 - chválitebný, samozrejme, neriešila som vonkajšiu formu, pravopis, celkový dojem.

Myslím, že je určite takou milou inšpiráciou.

A. Rosenbergová

Záver

O všetkých našich školských aj mimoškolských aktivitách, projektoch, o práci predmetových komisií, rodičovského združenia, ale aj o každodenných aktivitách školskej jedálne vás pravidelne informujeme na našej internetovej stránke školy:

<http://gjkzm.sk/>

